

lieve, zachte maniertjes te zien, en dan te weten, hoe dit dier een oogenblik later op listige, gluipende manier op vogeltjes zit te loeren." Integendeel: met *bewondering* kan men nagaan (als men *wil*), hoe de huiskat, die geheel buiten haar wil huisdier is geworden, toch nog al hare oorspronkelijke eigenschappen bewaard heeft. Zij is zelfgenoegzaam; zoekt in huis de beste plekjes uit; schuwt het nat; is een voorbeeld van reinheid, koestert zich gaarne achter de kachel, bij gebrek aan de alleskoesterende tropische zon; begeeft zich zoo min mogelijk in de sneeuw, nooit op het ijs; bedelt alleraardigst om een lekkerbeedje, net als onze hondjes en onze kinderen; houdt dol van een vogeltje, net als wij, gastronomen; bemachtigt dit met list, geholpen door haar scherp blik, scherp gehoor, scherp reuk, buitengewone lenigheid, groote springspieren, kromme klauwen, niet dan na veel oefening in de jeugd, even als elk ander dier list gebruikt bij het bemachtigen van voedsel, en daarvoor geheel is toegerust, evenals de jager, de visser, de vogelaar list en allerlei tuig gebruikt tot het vangen van *zijn* prooi.

Ook ik hoor veel liever een nachtegaal dan een kat in Maart; maar om afschuw van een kat te hebben, omdat zij een minnelied er op na houdt, dat ons — niet haar wederhelft — onaangenaam in de ooren klinkt, is beneden de waardigheid van een natuurliefhebber.

Ik ben het overigens met den heer M. C. Hamelberg eens, dat door bescherming onzer vogels de levende natuur zal winnen, maar bescherm ze liever door ze niet te eten, dan door het doden van een kat.

Arnhem, 20 Sept. 1900.

OUDEMANS.

Viscum-album.

De heer H. J. Mijnsen zond ons een takje van vogellijm (*Viscum album*) in Zwitserland parasiteerend gevonden op de gewone grove den (*Pinus sylvestris*) met de vraag of in ons land die plant ook wel eens op naaldhout is aangetroffen. Wij hebben hem nooit anders dan op loofhout gezien.

Vogels en Katten.

Tot mijn genoegen zie ik, dat er eindelijk eenige stemmen opgaan tegen het overgroot aantal rondlopende katten, vooral ook op het platteland, en ik ben het met den Heer Hamelberg volkomen eens, dat het zeer gewenscht zou wezen hun aantal te beperken. Want muizen vangen, doen zij slechts weinig, méér als zij jongen hebben tot vermaak van hun kleintjes, vogels en wild daarentegen zooveel te meer. In den zomer ben ik sedert jaren „en pension” op een buitentje, waar men doorgaans 7 soms 5 katten heeft; men denke nu niet dat in die villa zich geen enkele muis bevond. Integendeel! In elke kamer gaten in het behangsel bij dozijnen, en in de slaapkamers 's nachts een aldoor durend geloop van die beestjes achter de behangzels, zoodat van slapen soms niet kwam. Eindelijk, nadat ik uit Amsterdam muizen vallen medegebracht heb, en het lastig goedje stuk voor stuk overal heb weggevangen, zijn zij zoo goed als verdwenen. En dan te weten dat er zooveel katten zijn! Doch let wel, het zijn katten en geen poesen. Een poes toch noem ik ons spinnend gezellig huisdier, dat door hare tegenwoordigheid in huis de muizen op een afstand houdt; een kat echter het moord- en rooflustig rondzwerfende tuin- of erfdier, overal te vinden behalve in huis, dan alleen even om een schoteltje melk te drinken, want... vogeltjes eten geeft enorme dorst. Heeren jagers zien die rondlopende katten ook niet gaarne, zij rooven veel jong wild, hier ten minste komen de katten dikwijls aandragen met jonge hazen en konijnen.

Tegenover mijn pension is een boerderij, waarop gemiddeld 6 katten domicilie hebben, toch moet daar om de vele muizen nu en dan een kloppacht gehouden worden, althans als het hooi en de rogge uit den berg komt.

Op een boerderij een eind verder is geen enkele kat, en toch bijna geen rat of muis, men heeft daar een taxhond, die ze doodt.

Met al die katten is het wel te begrijpen, dat er weinig vogels zijn, toch is tot nestelen in mijne omgeving uitstekend gelegenheid, er is veel hoog en laag geboomte, doch een te groot aantal katten, waaraan feitelijk niemand iets heeft.

En zulke vogel- en wilddieven nu, in den jachtijd, te schieten en hun aantal wat te beperken, zou ik voor mij een weldaad vinden. Dat iemand thuis een poes heeft,

heeft zijn nut en gezelligheid, maar laat het beestje dan ook een huisdier blijven.

Leersum.

M. H.

Een correctie.

In de vorige afl. zijn in mijn art. enkele drukfouten ingeslopen:

Pag. 145. *Lees* *Primula elatior*. Jacq: en officinalis Jacq: *niet* Sacq: er staat *dilletant*, *lees* *dilettant*.

Pag. 146. Er staat *Cephalanthera pallene* *lees* *Cephalanthera pallens*. Rich.

Pag. 146. Er staat *Cynanchum vincetoxicum* B. Brn, *lees* R. Brn.

't Is later gebleken, door toezending van een gedroogd ex. van Rieter, dat de paar worteltjes *niet* waren van *Cynanchum vincetoxicum*. R. Brn, *Synoniem* met *Asclepias vincetoxicum* L. maar van een aanverwant *Asclepias*-soort. Had de vrouw op onze vraag naar den vorm der bladeren en een door ons gemaakte tekening in het zand niet gezegd: ja heeren, *zoo* is de vorm precies, dan was de naam niet zoo souverain zeker opgegeven. De plant is tot nu toe nog niet met zekerheid kunnen gedetermineerd worden, omdat nog vruchtexemplaren ontbreken. Von Musch zoude ze zenden, maar ik ontving ze nog niet. Misschien heeft Rieter ze al. 't Is wel een *Asclepias*, maar de soort is nog niet uitgemaakt.

Voor zooveel aan een onvolledig exemplaar, mij door Rieter toegezonden, is waar te nemen nadert ze tot de soort *phytolaccoides*. Rsh.

H. J. KOK ANKERSMIT.

Notenkrakers.

Wij vestigen de aandacht onzer lezers op het feit, dat tegenwoordig een inval van notenkrakers in ons land plaats heeft. 't Zijn kleine witgespikkelde kraaien. Berichten van waarnemingen te zenden aan *De Levende Natuur* of aan Mr. R. Baron Snouckaert van Schauburg te Doorn.

Late Sphinx.

Heden zag ik tot mijne verwondering dat de laatste pop van *Deilephila Euphorbiae*, die ik 't vorige jaar uit 't buitenland had meegebracht, was uitgekomen. Aangezien dit eene afwijking van de vliegtijd (dezer soort) is en ook dat nu dit jaar 8 poppen zijn uitgekomen, vond ik 't wel de moeite waard 't u te melden.

Hopende u nog meer iets belangrijks mede te kunnen deelen, teeken ik hoogachtend,

v. ROSSEM.

Een zonderlinge duif.

Er is op het oogenblik in België eene buitengewone duif te zien. Deze duif volgt tot groote verbazing van de spoorwegbeambten sedert eenige weken geregeld iederen morgen den boemeltrein, die om 9.57 van Luik naar Waremme rijdt. Om kwart over zes komt de duif uit eene naburige duiventil op het station te Luik, waar hij geduldig gaat zitten wachten tot „zijn” trein komt.

Zoodra de locomotief fluit tot sein van vertrek, vliegt de duif den trein na, of bij den tender, of vlak bij de machine, en dikwijls in den rook van de locomotief. Nooit rust hij onder weg.

De afstand, die hij aldus aflegt is 26 K.M. en duurt bijna een uur.

Direct na aankomst te Waremme, onderneemt hij den terugweg, nu alleen, en komt regelmatig, alle dagen om half twaalf weer te Luik aan.

H. C. D' E.

Aangeboden:

Gladde slang, liefst tegen boomkikkers of tegen eenige eieren voor een pas begonnen verzameling.

G. J. TIJMSTRA.

Adres: Dr. TIJMSTRA, Groningen.

* * *

Jonge hazelwormen in ruil tegen hagedissen. Brieven met opgaaft van hoeveelheid en soort te adresseeren aan:

Dordrecht, Hooge Nieuwstraat 27.

A. BREMEKAMP.

Gevraagd:

Cocons en eieren van vlinders, vooral eieren van zijderups. De cocons en eieren liefst op naam. In ruil hiermede aangeboden levende ringslangen (*Tropidonotus natrix*).

Ter overname gevraagd een Terrarium.

Amersfoort.

A. J. RESINK, Leeraar H. B. S.